TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 2
Oktober 2017
Jaargang 24

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel
Albert Heijn Boonaerts Heeze
HSLnet
Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE
Piet van Mierlo aannemer Leende
tableaux mediamakers
BIO RACER

P 2 Van de Redactie
P 3 Clubweekend Overberg
P 4 Les Deux-Alpes
P 5 Mendig-Budel
P 6 Bijna net zo nuchter als Tom ...
De Rhöh-Rad-Marathon
P 8 Nieuwe leden stellen zich voor

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Beste clubleden, bij deze toch nog een tussentijdse Toerflits in 2017. In deze versie hebben we enkele ritverslagen. Een verrassende ontmoeting in de buurt van Maastricht is beschreven. Natuurlijk mag het verslag van het fietsweekend niet ontbreken. Er is ook een voorstel voor een mooie tocht: de RadMarathon (misschien een idee voor een fietsweekend volgend jaar ?).. En tot slot stellen twee nieuwe leden zich voor.

Helaas was er ook slecht nieuws afgelopen zomer. Frans Marcelissen heeft zijn ziekte niet kunnen overwinnen en is op 2 augustus overleden. Na goed contact met zijn familieleden heeft TC Heeze betrokken meegefietst van zijn huis in Leende naar Natuurbegraafplaats Schoorsveld in Heeze. In ons clubtenue werd de laatste eer bewezen en heeft Wim Camps nog enkele woorden mogen uitspreken.

We zullen net voor de ALV nog een Toerflits rondsturen met daarin de agenda. De ALV is gepland voor 10 november in Het Perron in Heeze.

Jac en Marc

Clubweekend Overberg

Mat Cremers

Eindelijk hadden we nog eens een clubweekend in het vooruitzicht waarin de weergoden ons goedgezind zouden gaan worden. Na jaren zag het er wat dat betreft hoopvol uit. In Oudenaarde vorig jaar en ook Bolsward in 2015 verregenden beide keren onze zondagtochten. Toch jammer van het uitzetwerk van Theo.

Maar dit jaar werd dat gelukkig anders op de Utrechtse Heuvelrug. Theo had voor de zaterdag een tocht door de heuvels bedacht en voor de zondag een mooie tocht over de dijk richting Vianen. Beide keren werd een verkorting ingebouwd voor die mensen die het wat korter wilden doen. Vrijdagmiddag druppelden de 27 deelnemers van dit jaar binnen in Boshotel Overberg in Veenendaal. Over de kamers heb ik geen onvertogen woord gehoord. Iedereen was zeer tevreden over dat wat ons geboden werd. De fietsen mochten binnen in het hotel in een vergaderruimte gestald worden. 's Avonds om 19.00 uur ons eerste gezamenlijke diner en na afloop wat bijkletsen en voor de liefhebbers voetballen kijken.

Zaterdagmorgen begonnen we in twee groepen aan onze tocht. De grootste groep begon aan de 120km tocht en ikzelf had een goed excuus om met de dames (maar zonder Ingrid, die de lange tocht maakte) de 80km tocht mee te rijden. Mijn voorbereiding was niet optimaal, maar het feit dat ik een GPS tot mijn beschikking had en niemand anders van die groep, maakte de keuze sowieso een stuk gemakkelijker. Achteraf hebben de dames het gemak van zo'n apparaatje, in vergelijking met een papieren route wel ervaren, omdat we geen enkele keer verkeerd reden (en dus geen extra km's hoefden te maken). Direct in het begin kregen we allemaal de Amerongse Berg al voor de kiezen, wat Toos Bax al direct in de benen voelde, waarna ze rechtsomkeer maakte naar het hotel. Zij besloot het rustig aan te doen en maakte een tweetal kleinere rondjes rondom het hotel. De eerste groep hebben wij (Rieky, Annie, Cis en ik) daarna niet meer gezien en genietend van de omgeving en het wisselend landschap hebben we ons rondje afgemaakt. Pauzeplaatsen waren moeilijk te vinden, dus elke mogelijkheid die zich voordeed hebben we moeten aangrijpen om het vochtgebrek aan te vullen. Ook de eerste groep was zeer tevreden over de tocht die gelukkig zonder problemen verlopen was.

De dames hadden zowel wandelmogelijkheden in de directe omgeving, die gepakt werd, en ook een klein groepje pakte de mogelijkheid van een uitgepijlde NS-wandeling tussen Rhenen en Veenendaal-West. Maar door de wandeling vanuit het hotel naar het station kwamen daar toch wel weer een paar kilometertjes bij. Maar ook moe en voldaan voegden zij zich later die middag ook weer bij de uit gefietste groep .

Zondagmorgen zouden we tegen 09.30 uur vertrekken voor de dijkjestocht richting Vianen. Toos en Peter Bax moesten eerder terug zijn in Leende en zij fietsen met z'n tweeën een verkort rondje. De dames en ik waren uiteraard ruim voor 09.30 uur klaar en wij keken mekaar aan en vertrokken, omdat we verwachten dat we binnen korte tijd ingehaald zouden worden door de snelle groep. Maar die hebben we niet meer gezien. Het feit dat in de Lek her en der veerpontjes overstaken deed ons op enig moment besluiten om eerder de weg terug te pakken en in Culemborg op een terrasje, (waar we toevallig Toos en Peter troffen) koffie en gebak te nuttigen. De snelle groep maakte de route wel af en kwam niet veel later dan ons binnen in Overberg. Ook gelukkig zonder stukken.

Na nog wat consumpties te hebben genoten, een douche en een gezamenlijke verlate lunch konden we weer huiswaarts. Een geslaagd weekend zonder ongelukken en twee prachtige fietsroutes door een heel wisselende omgeving.

Les Deux-Alpes

Mark Ramakers & Thijs van Dam

Jaarlijks zoeken we een tocht om samen met de vrouwen te fietsen. Lang genoeg om de mannen een hoop mooie ervaringen en pijn te bezorgen en lang genoeg zodat de dames kunnen bijkletsen.

De wensen: in de zomervakantie, flink wat hoogtemeters en in een mooi gebied.

De Otztaler 5500 en de Pyreneeën Marmotte vielen af omdat die net een weekje te laat van start gingen, maar de “Les 2 Alpes Grandfondo” viel op zondag 20 augustus en dat was te doen. Als voorbereiding werden in het voorjaar de nodige tochtjes in de Eifel, de Ardennen en de Limburgse heuvels afgewerkt en de zomervakantie werd in de Dolomieten doorgebracht. Het “Sella-rondje” is een echte aanrader. 4 passen in 65 km en 2400 hm in een prachtig decor.

Toch hadden we achteraf een foutje gemaakt in de voorbereiding. Bij analyse van de bergen in de “Les 2 Alpes” hadden we wel naar de hoogtes (4300 hm) en de lengte gekeken (172 km)maar niet hoe je op die hoogtes komt. Bleek dat de hellingspercentages toch wel vrij extreem waren. Vele kilometers boven de 10% is geen hobby van mij. En ook niet van vele anderen. Schrijven er zich al gauw 6000 man in voor de Marmotte in hetzelfde gebied, voor deze tocht waren er welgeteld maar 163 deelnemers. Een tweede signaal dat dit toch wel andere koek was.

De start was om 08:00 uur boven op de Les 2 Alpes op ruim 1600m hoogte bij 6 C. Gezamenlijk werd er gecontroleerd afgedaald achter de auto van de organisatie. Na 17 km was het opnieuw verzamelen en werden we afgeschoten op de N-weg die ons naar de voet van de eerste berg bracht: De Col d’Ornon (1381 m). Een mooie opwarmer. Loper van 8 km met max 8 %. Lekker. Het viel ons wel op dat het erg rustig werd met fietsers. Waar is iedereen ? Mooie snelle afdaling en vervolgens de Col du Parquetout op (1382 m). Maar 7 km lang met de eerste km nog onder de 10 % en daarna is het persen. De naam van de berg is gemakkelijk te onthouden want hij doet zijn naam eer aan : Parquetout : “Continu geparkeerd staan”. Maar goed je kunt hem maar beter gehad hebben, erger zal het wel niet worden. Uit mijn voorkennis over de tocht was blijven hangen dat we vervolgens ongeveer 20 km moesten fietsen om weer op ongeveer 1350 m hoogte te komen. In het begin ging het even rustig maar daarna knalde de percentages weer je broek uit. Vanaf 600m hoogte perste ik me weer naar boven tot bijna 1100m en dacht” nog even Thijs , veel hoger hoef je niet te gaan”. Totdat we weer naar beneden vlogen en vervolgens weer opnieuw aan de klim konden beginnen. (Mentale beproeving) Eindelijk boven konden we aan de dadels, gedroogde perziken, zoetigheden en dranken van de organisatie die overigens prima was. We waren boven op de Alpe du Grand Serre (1370 m). We doken weer naar beneden en bereikte ons dieptepunt van de tocht (376 m) waar ons eigen supportteam ons stond op te wachten (hoogtepuntje uiteraard). Bidonnekes gevuld, moed verzameld en vals plat richting Alpes d’Huez. We hoefden alleen de eerste 5 bochten te fietsen naar La Garde en vandaar kregen we de balkonroute richting Freney d’Oisans. De temperatuur was inmiddels aardig opgelopen en het zweet liep er welig uit. Het fietsgezelschap bestond inmiddels uit een groepje van man of 4 en een vrouw. De balkonroute deed zijn naam in zoverre eer aan dat het een beetje leek op de Nederlandse balkons die scheef zakken of instorten. De eerste 5 km gingen net zo steil omhoog als Alpe d’Huez en dat was een tweede afknapper van de tocht. Op het tandvlees gingen we naar boven op een weg die overigens wel prachtig tegen de berg aangeplakt is.

Daar troffen we de fotograaf aan. Een echte professional die kennis van zaken had. Waar kun je het leiden het beste laten zien . Ik heb dan ook geen moeite gedaan om een vrolijk gezicht op te zetten en daar was hij uiteraard dankbaar voor. Voor € 48 Euro mocht ik naderhand mijn “leiden” kopen.

Als laatste puist mochten we stijgen naar 1650m hoogte en finishen in Les 2 Alpes. Daar werden we met enig ongeduld ontvangen want de organisatie wilde naar huis. (nr. 159 en 160 van de 163)

Slotsom :

- ★ Een uitdaging voor de echte klimmers.
- ★ Prima organisatie.
- ★ Weinig deelnemers.
- ★ Mooie route.
- ★ Goed nadenken over volgende tocht,

Otztaler 5500 en Pyreneeën Marmotte vallen denk ik ook af. (dus toch maar een Rondje IJsselmeer ?)

Mendig-Budel

Marc Klaassen

Zaterdagavond feestje… lekker in de tuin een biertje drinken. Ik was wel van plan om vroeg te staken want de morgen erop Mendig Budel. Whoops, het gaat toch regenen. Die weermannen hadden toch gelijk. Niels, Stijn, Ad en ik gaan met de bus naar Mendig. Als we daar aankomen is het toch droog maar we weten eigenlijk beter. Eindelijk komt de rest (de slapers) ook opdagen; ze waren hun drinkflessen vergeten en moesten weer terug naar het hotel. Erwin, Peter, Ad, Harry, Mark, Bas, Thijs, Willy, allemaal gaan we dan vertrekken. Jammer dat er maar 230 deelnemers zijn. De organisatoren vragen zich af waarvoor ze het doen…. Mendig-Budel is een mooie rit; we fietsen door de groene Vulkaaneifel. Na een kilometer of 20, splitst de groep zich in tweeën; Mark, Thijs, Ad, Bas, ik en later ook Willy blijven bij elkaar. Voor Bas was dit de eerste keer dat ie zo'n lange rit ondernam. Samen hielpen we elkaar er doorheen. Vooral tussen de 120 km en 200 km zaten enkelen toch wel moeilijk.

De hele rit, ja hoor in de stromende regen. Mark kondigde meerdere keren aan dat de regen nu zou ophouden. Hij had geen gelijk. De regen hield op toen we ongeveer in Budel aankwamen. Gelukkig was het wel warm genoeg om er niet veel last van te hebben.

Het laatste stuk is een feest van herkenning. Eigenlijk is het rondje Thorn op de terugweg. Iedere bocht, iedere kruising is bekend en levert de gedachte, ah nu nog maar zoveel kilometers. En als je dan Budel in rijdt komt de glimlach op je gezicht. Bas werd aangemoedigd door de spreker in de verte en na een fikse sprint kwam hij als eerste over de streep. Het was weer een mooie tocht.

Bijna net zo nuchter als Tom ..

Victor van Gorp

Het was tijd voor een kort avontuurtje, 4 dagen en 3 nachten alleen met de fiets en bagage op pad. Dit was voor mij de eerste keer met een racefiets! Alles snel voorbereid en bij vertrek was het aan het onweren waardoor ik pas in de middag vertrok. De eerste stop was Köln (140km), waar ik weinig van heb gezien vanwege de late aankomst.

Dag 2 was heavy: 180 km, 2000 hoogtemeters en temperaturen variërend van 30 tot 36 graden. In totaal 10 grote bidons leeg gedronken. Maar het was het waard, vooral het RAVEL fietspad was erg mooi. Bij aankomst even het dorpje Vianden verkend voor de renners van de tourclub volgende maand. Helaas kon ik de Luxemburgs kampioen Bob Jungels niet vinden om hem te bedanken voor het werk dat hij had verricht voor onze Tom.

Dag 3 ging van Vianden naar Luik. 140 kilometer door de prachtige Ardennen. Maar waarom staat dit verhaaltje in de Toerflits? Omdat ik op de laatste dag (100km van Luik naar huis) onze held Tom Dumoulin in Visé tegemoet kwam rijden. Op een kort klimmetje van 10-15% zag ik bovenaan een bekend gezicht. Even eerder die dag dacht ik al: wat nu als ik hem tegenkom? Dit is immers zijn trainingsgebied en hij zal vandaag nog wel een rondje maken, toch? Niet denkende dat ik dat klimmetje weer omhoog moest maakte ik de snelste U-turn van mijn leven om hem te achtervolgen. Dit was een van de weinige keren dat mijn bagage goed van pas kwam! Onderaan was ik bij hem en zijn maatje gekomen en vroeg ik of ik hem mocht feliciteren. Ook vertelde ik dat ik speciaal voor hem Bob Jungels was gaan bedanken in Luxemburg en raakte ik even zijn powerdijen aan. Gelukkig had ik mijn telefoon paraat om met hem op de foto te kunnen! Ik snap dat hij al genoeg aandacht heeft gehad die dag maar eens wordt meer bevestigd hoe nuchter die jongen is. Misschien nog wel nuchterder dan ik zelf ben. Hij was samen met mij eerste jaars Gezondheidswetenschappen

in Maastricht waarna hij in de eerste week al besloot om alles op het fietsen te zetten. En wat blijkt…

Menigeen heeft de vergelijking Victor en Tom al gemaakt.

Heel speciaal om hem dan op de dag van de huldiging tegen te komen op de fiets. Ik bedankte hem en wenste hem veel plezier die avond in Maastricht! Lucky me….

De Rhön-Rad-Marathon

Mark Ramakers & Thijs van Dam

“Mit Pfingsten fährt man im Bimbach”.

Voor het pinkster weekend een fietstochtje uitgekozen in het alom bekende Bimbach!? Samen met Thijs van Dam, onze vrouwen, Toon van Eert en Barry(hond) gestart aan dit avontuur. De weersvoorspellingen waren niet al te florissant voor het weekend maar dat weerhield ons niet om vol vertrouwen naar het Röhn gebergte af te reizen. 385 km parallel aan Heeze Duitsland in rijden. Hoe dichterbij we kwamen hoe mooier het landschap werd. Geen grote snelwegen, glooiend gebergte en grote stukken open natuur. Met de auto mooi om te rijden laat staan als je op een fiets in deze omgeving mag vertoeven.

Aangekomen bij ons Hotel werden de kamers verdeeld en de spullen uitgepakt. Fietsen werden in een aparte kamer gestald voor de grote tocht op zondag. Op zaterdag op zoek naar onze inschrijvingsnummers bij de grote familie camping en startpunt in Bimbach.

Na het ophalen van de startnummers, het bekijken van de route en het rondkijken in de verschillende fiets winkeltjes ter plaatse waren we gereed voor de dag erna.

Mark en Thijs 216 km 3700hm, Toon van Eert 52 km 600 hm. De voorspellingen waren nog steeds twijfelachtig voor de dag erna. Wisselvallig weer. Temperatuur zou boven de 10 graden blijven in de nacht maar regen zou in de nacht

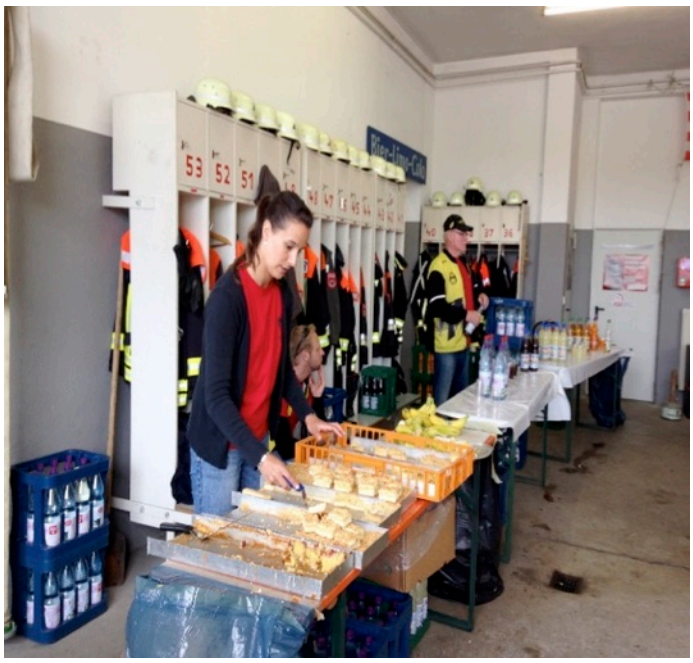

van zaterdag op zondag de boven toon voeren. Zondag ochtend het ontbijt in het hotel goed en zeer vroeg geregeld. Samen met de dames naar de start gereden door het natte landschap. Bij de start was het zoeken hoe te vertrekken! We waren blijkbaar aan de late kant dus de gezamenlijke start en verzamelplaats was redelijk leeg. Een stempel ophalen voor de eerste post en de tocht kon beginnen. Toon zou op een later tijdstip starten (10:30 uur) i.v.m. de afstand die hij ging rijden. Eenmaal gestart werd het snel droog vanuit de lucht. Alleen het opspattende water zorgde nog voor wat natte spetters. Na 50 km klaarde het op en was het droog en de temperatuur bleef stabiel rond de 16 graden. De klimmetjes die we tijdens de tocht tegen kwamen waren lekker rustig oplopend tot maximaal 9 procent. 5-8 km aan een stuk klimmen was het maximale voor deze tocht. De verzorgingsposten waren uitstekend geregeld.

Eten drinken in overvloed. Enige min puntje dat de drank koolzuurhoudend was. Maar ja als hoofdsponsor van het evenement dit gratis levert dan kun je dit als organisatie niet weigeren. Na de eerste 2 posten, 120 kilometers en 2130 hm te hebben verteerd komen we bij post nummer 3. Warm eten staat er gereed. Pasta met saus en Pasta met vleessaus. Thijs kiest voor het vlees. Ik kies voor alleen saus. De tocht bevalt goed en de verzorging van onze dames tijdens de tocht is zoals zo vaak weer perfect geregeld. Bidonnetjes gevuld etc. Na het eten van deze keurige maaltijd stappen we weer op.

De temperatuur en de zon zijn perfect. Wat kan er fout gaan na een mindere start van de dag(lees regen!!)?

Je snapt het al….! Helaas heeft Thijs last van de pasta met vleessaus. Hij heeft geen zin om te drinken en te eten op weg naar de volgende post. Zwoegend bij iedere hap en slok drinken perst hij de laatste kracht eruit om bij de volgende post te komen. Daar aangekomen hebben we onderweg het dak van het Röhn gebergte gepasseerd " Wasserkuppe" 950 meter hoogte. Geweldig uitzicht over de mooie natuur van wat ooit de scheiding was tussen Oost en West Duitsland. Op deze post neemt Thijs de nodige rust en na een paar minuten komt het gevoel om te eten en drinken weer terug. Een aantal bemoedigende woorden van de dames zet ons weer op het juiste spoor. Op weg naar de laatste post voor het einde van deze tocht. Samen hebben we het idee dat die laatste post wel iets veel van het goed is en we willen dan ook meteen door fietsen naar de finish. De finish ligt dan op 51 km vanaf de laatste post. Helaas waren ze vergeten te vertellen dat het klim werk in deze laatste kilometers wat korter van lengte maar hoger van percentage was. Kort en steil zullen we maar zeggen.

De laatste post is dan ook weer van harte welkom tijdens deze mooie rit. Cola en Tuc koekjes zijn niet aan te slepen voor de deelnemers.

Iedereen kijkt uit naar de finish. De laatste meters van de tocht zijn inzicht. Het klim werk zit erop. We worden bij de finish opgewacht door de dames, Toon van Eert(die al vanaf 13:30 uur binnen was van 52 km fietsen.)

Als laatste hebben we de verdiende oorkonde opgehaald die bij deze tocht meer dan verdiend was. En natuurlijk het eten en drinken erna…….

Plus punten van deze tocht :

- ★ Organisatie verzorgingsposten.
- ★ Afstanden voor iedereen wat wils. Bewegwijzering optimaal.
- ★ Super mooi gebied. Binnen 400 km van Heeze.
- ★ Perfect asfalt op de wegen.
- ★ Geen Tijdswaarneming waardoor allen maar gezelligheids fietsers.

Misschien iets voor het FIETSWEEKEND van TC Heeze!!!!!!!!

Röhn-Rad-Marathon met de Bimbach 400: www.rhoen-radmarathon.de

Nieuwe leden stellen zich voor

Redactie

Marian van der Putten - Derks

Hoi allemaal, Marian van der putten - Derks is mijn naam, 29 lentes jong en sinds dit jaar lid van TC Heeze. Ik ben geboren en getogen in Someren en woon samen met mijn man Nico in Heeze. Samen verwachten we begin maart 2018 een 'junior' van der Putten.

In het dagelijkse leven ben ik werkzaam als accountmanager, waar het creëren van leerwerktrajecten en reguliere banen voor mensen met een (tijdelijke) afstand tot de arbeidsmarkt centraal staat.

Van jongs af aan ben ik altijd druk geweest met sport. Na 15 jaar lang fanatiek geturnd te hebben, werd het door blessures tijd voor een andere sport, dit werd van alles; hardlopen, zwemmen, tennissen en sinds 3 jaar is ook wielrennen met veel plezier aan het lijstje toegevoegd. Vrienden, 'de welbekende jongens van Giro de KiKa' gingen fanatieker fietsen en hier kon ik 'mooi' bij aansluiten en zo heb ik dan ook kennisgemaakt met TC Heeze. In het begin fanatiek iedere zondag, nu helaas minder fanatiek op de zondagochtenden. Het komende half jaar zit ik hopelijk nog met regelmaat op de fiets samen met mijn man, vriendinnen en vrienden en kan ik nog een keer op de vroege zondagochtend aansluiten!

Peter Klarenbeek

Mijn naam is Peter Klarenbeek, ben geboren en getogen in Geldrop en sinds dit jaar Abraham. Ben gelukkig getrouwd met een hele lieve Zwitserse vrouw Monica. We hebben twee prachtige dochters waar ik apetrots op ben, Anouk is 13 jaar en Loes is 10 jaar.

Ik werk als Toolshop supervisor bij Euro-Techniek in Veldhoven in de gereedschapsmakerij, wij maken hele nauwkeurige stempels en matrijzen. In mijn jeugd heb ik altijd motorcross gedaan, nu fiets en golf ik redelijk fanatiek. In 2012 ben ik samen met een paar vrienden begonnen met mountainbiken. Dat beviel zo goed dat ik mij heb aangesloten bij een fanatiek groepje mountainbikers. Een van deze jongens had zich ingeschreven voor Duchenne Heroes. Die tocht ging over 7 dagen 700 km en 14000 hm op de mountainbike door de Ardennen, Duitsland en Limburg. Door hem werd ik ook enthousiast en vroeg of ik niet regelmatig mee kon gaan trainen in de bergen. Afdalen, springen en het betere gooi en smijtwerk met de fiets in de modder vond ik geweldig, het deed me weer denken aan mijn fantastische motorcrosstijd van jaren geleden.

Omdat ik zoveel trainde en steeds sterker werd besloot ik in 2014 zelf ook mee te doen aan Duchenne Heroes, het was een fantastische ervaring, ik denk nog vaak terug aan de finish waar vele zieke kinderen ons opwachten, toejuichten, kippenvel, tranen en een super voldaan gevoel dat ik zo iets terug kon doen voor deze ongeneselijk zieke kinderen. Vorig jaar heb ik deelgenomen aan de Trans-Alp Dolomieten in Italië, dit was waarschijnlijk het allermooiste gebied waar ik ooit gefietst heb.

Begin van dit jaar heb ik een racefiets gekocht, leek me wel leuk om af en toe een rondje op een racefiets te maken, minder poetsen, minder stukken en weer eens iets anders. Ik ben in contact gekomen met Erwin Bovens, hij vroeg of ik niet een keer met TC Heeze mee wilde fietsen. Nadat ik twee keer met TC Heeze ben meegefietst was ik overtuigd, een fijne groep mensen, laagdrempelige club en allemaal goed georganiseerd en heb me meteen aangemeld als lid.

Afgelopen jaar heb ik een paar zaterdagritten meegefietst en vind het allemaal erg leuk. Zo leuk eigenlijk dat ik steeds minder op mijn mountainbike fiets; mijn vrouw vindt het overigens niet erg, het scheelt heel veel zand in de wasmachine en rommel in de garage.